

24 Οκτωβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28 ΚΑΙ 25 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 720/94)

Συνταγματικό Δίκαιο — Κράτος — Έννοια — Η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών του κράτους — Η επί μέρους διάκριση σε κυβέρνηση και διοίκηση — Συμπερίληψη και ταύτιση των υπουργείων και των υπουργών με το κράτος — Η εξαίρεση του κράτους από τις πρόνοιες του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (Ν. 207/89) συνταγματική. 5

Προστασία του Ανταγωνισμού — Κράτος — Εξαίρεση του κράτους από τις πρόνοιες του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (Ν. 207/89) — Η εξαίρεση συνταγματική — Περιστάσεις της κριθείσας απόφασης. 10

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Frangoullides (No.2) v. R. R.A. No.10 (1966) 3 C.L.R. 20,

Pinguras v. Police (1987) 2 C.L.R. 1,

C.T.O. v. HadjiDemetriou (1987) 3 C.L.R. 780,

25

4 Α.Α.Δ. Παπαδόπουλος v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού

Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Κύπρου v. Βουλής των Αντιπροσώπων
(αρ. 4) (1990) 3 Α.Α.Δ. 338,

Pavlou v. Returning Officer & Others (1987) 1 C.L.R. 252,

5

Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος v. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού (1994) 4 Α.Α.Δ. 2092.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Καθ' ης η αίτηση με την οποία κρίθηκε ότι η συνεργασία μεταξύ της Καθ' ης η αίτηση και του Υπουργείου Υγείας αποτελούσε πράξη του κράτους η οποία δεν ενέπιπτε στις πρόνοιες του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου 1989, και ως εκ τούτου η Καθ' ης η αίτηση δεν είχε αρμοδιότητα για την έκδοση της σχετικής απόφασης.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

20

Λ. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την υπό κρίση προσφυγή ο αιτητής στρέφεται κατά του μέρους της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία κρίθηκε ότι η συνεργασία μεταξύ του Υπουργείου Υγείας και του Κέντρου Πρόληψης Πνευματικής Καθυστέρησης αποτελούσε πράξη ή σύμπραξη του κράτους, η οποία δεν ενέπιπτε στις πρόνοιες του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 1989, Ν.207/89 και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα διερεύνησης των κατ' ισχυρισμό παραβάσεων των άρθρων 4 και 6 του Νόμου προς έκδοση σχετικής απόφασης.

30

35

Το ιστορικό της υπόθεσης περιγράφεται στη Σύνοψη της Αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 17.6.94, και έχει ως ακολούθως:

40

“Ο Δρ. Γιώργος Παπαδόπουλος ο οποίος από το Νοέμβριο του 1989 λειτουργεί μικροβιολογικό εργαστήριο κυτταρογενετικών αναλύσεων και γενικού προγεννητικού ελέγχου με αμνιοκέντηση στη Λεμεσό υπέβαλε στις 3.2.1992 στην Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού γραπτή καταγγελία σχετικά με ισχυριζόμενο αθέμιτο ανταγωνισμό από το μικροβιολογικό

εργαστήριο του κ. Rodney Meredith στο Λονδίνο μέσω του Κέντρου Πρόληψης Πνευματικής Καθυστέρησης στη Λεμεσό και του Υπουργείου Υγείας.

Σύμφωνα με την καταγγελία έχει δημιουργηθεί μονοπώλιο στον τομέα της προσφοράς από τον ιδιωτικό τομέα υπηρεσιών προγεννητικού ελέγχου με αμειοκέντηση που έχει προκύψει από το ιδιωτικό εργαστήριο Cytogenetic Services του κ. Rodney Meredith στο Λονδίνο με συνεργούς το Κέντρο Πρόληψης Πνευματικής Καθυστέρησης και το Υπουργείο Υγείας. 5 10

Το εργαστήριο του κ. Meredith μείωσε τις τιμές του σχεδόν στο μισό αφότου λειτούργησε το εργαστήριο του καταγγέλλο- ντα ενώ τα κόστη και οι μισθοί αυξάνονται. 15

Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κάλεσε την πρώτη συνεδρία μετά από προκαταρκτική έρευνα που διενήρ- γησε η Υπηρεσία Ανταγωνισμού και Προστασίας Καταναλω- τών και διαπίστωσε ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση για την ισχυριζόμενη παράβαση. 20

Ετονίσθη η παράγραφος 1 της συμφωνίας η οποία έχει ως εξής:

“The center agrees to refer all requests for chromosome analysis of amniotic fluid for the purpose of detection of any abnormalities in general and in particular of trisomy and Down’s syndrom including CVS - it is understood and agreed that the center shall refer to Meredith those cases which the center believes that they cannot be carried out successfully in Cyprus.” 25 30

Είναι εύρημα της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνι- σμού ότι η συνεργασία που υπάρχει μεταξύ του Υπουργείου Υγείας και του Κέντρου Πρόληψης Πνευματικής Καθυστέρη- σης αποτελεί σύμπραξη ή πράξη του Κράτους και εφόσο, σύμ- φωνα με το άρθρο 7(1)(α), δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρ- θρου αυτού οι πράξεις ή συμπράξεις του Κράτους, η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιληφθεί θέμα- τα “κρατικής ενίσχυσης”, ούτε να εξετάσει τη νομιμότητά της αλλά ούτε και να αποδώσει δικαιώματα ή θεραπείες. Ούτε και μπορεί η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού να ασχολη- θεί με τη νομιμότητα ή τη συνταγματικότητα του άρθρου 7 του Νόμου 207/89, κατά πόσο δηλαδή συνάδει με τα Άρθρα 28 40

ή/και 26 του Συντάγματος ούτε και κατά πόσο το Κράτος, σε αντίθεση με τους πολίτες, υπόκειται στις συνταγματικές αυτές διατάξεις.

5 Ο Νόμος 207/89 δεν ερμηνεύει την έννοια “Κράτος”. Βρίσκουμε όμως ότι το Υπουργείο Υγείας είναι ένα από τα κεντρικά όργανα του Κράτους και ενήργησε και συνεχίζει να ενεργεί με την ιδιότητα που προσδίδει ο Νόμος 207/89.

10 Συγκεντρώνοντας την προσοχή της η Επιτροπή στο μέρος της καταγγελλόμενης σύμπραξης μεταξύ του Κέντρου και του εργαστηρίου Meredith βρίσκει ότι -

15 (1) Η σύμπραξη του Κέντρου με το εργαστήριο Meredith ουσιαστικά εξουδετέρωσε κάθε ιδιωτική πρωτοβουλία στην αγορά των κυτταρογενετικών αναλύσεων.

20 (2) Η σύμπραξη αποστέρησε τον καταγγέλλοντα από εργασία την οποία έπαιρνε και που φυσιολογικά αυτός θα ανέμενε εφόσον ήταν ο μοναδικός ιδιώτης με εργαστήριο κυτταρογενετικών αναλύσεων.

25 (3) Η Διεύθυνση του Κέντρου γνώριζε την ύπαρξη του εργαστηρίου του καταγγέλλοντα.

30 Επιθετική τιμολόγηση (Predatory Pricing) μέσα στα πλαίσια της έννοιας καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης σημαίνει τον ανταγωνισμό επί των τιμών που στοχεύει στην εξουδετέρωση από την αγορά ή τη σοβαρή εξασθένηση ενός ανταγωνιστή που δεν έχει ικανοποιητικά οικονομικά μέσα για περαιτέρω χρόνο να πωλεί κάτω από την τιμή κόστους.

35 Το Κέντρο είναι μη κερδοσκοπικό στην πραγματικότητα φιλανθρωπικό - και εκ των πραγμάτων μπορεί να εμπίπτει στην έννοια “επιχείρηση” όπως ορίζει το άρθρο 2 του Νόμου 207/89.

40 Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού διαπιστώνει και αποφασίζει ότι ευσταθεί η καταγγελία για την ισχυριζόμενη παράβαση εναντίον του Κέντρου Προληψης Πνευματικής Καθυστέρησης μόνο, για σύμπραξη με το εργαστήριο Meredith κατά παράβαση του άρθρου 4 του Νόμου 207/89 και για καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης του Κέντρου Προληψης Πνευματικής Καθυστέρησης κατά παράβαση του άρθρου 6 του ίδιου Νόμου. Συνεπώς η Επιτροπή Προστασίας

του Ανταγωνισμού κηρύσσει τη συμφωνία του Κέντρου με το εργαστήριο Meredith άκυρη εξ' υπαρχής και διατάσσει το Κέντρο Πρόληψης Πνευματικής Καθυστερήσης όπως μέσα σε 15 ημέρες από τη δημοσίευση σύνοψης της απόφασης αυτής στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας τερματίσει την παράβαση και αποφύγει επανάληψή της στο μέλλον." 5

Εναντίον του μέρους της απόφασης με την οποία κρίθηκε ότι, η ετήσια κρατική επιχορήγηση του Υπουργείου Υγείας προς το Κέντρο Πρόληψης Πνευματικής Καθυστερήσης δεν παραβίαζε τα άρθρα 4 και 6 του Νόμου, για τον λόγο ότι αποτελούσε πράξη ή σύμπραξη του κράτους, ηγέρθησαν οι ακόλουθοι λόγοι ακυρώσεως:

α) Το Υπουργείο Υγείας έχει έννοια και υπόσταση ανεξάρτητη και διάφορη από εκείνη του κράτους, το οποίο ο Νόμος ρητά εξαιρεί των προνοιών του και, κατά συνέπεια, η σύμπραξη του Υπουργείου Υγείας με το Κέντρο, δεν εξέφευγε του ελέγχου τον οποίο ασκεί η Επιτροπή βάσει του Νόμου. 15

β) Εάν ήθελε κριθεί ότι η συμφωνία μεταξύ του Υπουργείου Υγείας και του Κέντρου ήταν πράξη του Κράτους, η διάταξη του αρ. 7(1)(α) του Νόμου είναι αντισυνταγματική ως αντίθετη προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και προς τα άρθρα 25, 26, 28 και 179(2) του Συντάγματος. 20 25

Ο Νόμος 207/89 δεν ορίζει την έννοια 'κράτος'.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η χρήση του όρου "κράτος" στο άρθρο 7(1) του Νόμου θα πρέπει να κριθεί αδόκιμη και ότι το Υπουργείο Υγείας κατά την σύμπραξή του με το Κέντρο Πρόληψης Πνευματικής Καθυστερήσης δεν ενεργούσε ως μέρος του κράτους με βάση εξουσιοδοτικό - νομιμοποιητικό προς το Υπουργείο κανόνα δικαίου και ως εκ τούτου η επίδικη σύμπραξη ενέπιπτε στις γενικές διατάξεις του Νόμου βάσει των οποίων η Επιτροπή είχε εξουσία ελέγχου πιθανής παραβίασης των αρ.4 και 6 του Νόμου. 30 35

Ερμηνευτικά, η λέξη κράτος ορίζεται ως, ". . . . αρχή, εξουσία/οργανωμένη πολιτεία /η κυβέρνηση κάθε χώρας" (Ελληνικό Λεξικό - Τεγόπουλου-Φυτράκη), "εξουσία που ασκείται στο σύνολο συγκεκριμένου λαού μόνιμα εγκατεστημένου σε ορισμένη επικράτεια, μορφή, τρόπος διακυβέρνησης . . ." (Νέο Ελληνικό Λεξικό, Εμμανουήλ Κριαρά), "οργανωμένη πολιτεία, οι αρχές, κυβέρ-

νηση, διοίκηση . . .” (Γεωργοπαπαδάκου, Το Μεγάλο Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας), “αρχή, εξουσία, οργανωμένη πολιτεία μιας χώρας η κυβέρνηση κάθε χώρας” (Εταιρείας Ελλ. Εκδόσεων, Λεξικό της Δημοτικής).

5

Το Κυπριακό Σύνταγμα υιοθετεί την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής και αναγνωρίζει την διάκριση μεταξύ εκτελεστικής εξουσίας και διοικητικής λειτουργίας.

10

Η διάκριση μεταξύ πολιτικής εξουσίας και διοικητικής λειτουργίας η οποία διαπνέει το όλο σύστημα του Κυπριακού Συντάγματος διαπιστώθηκε νομολογιακά και διατυπώθηκε σε σειρά αποφάσεων. (Βλ. *Charilaos Frangoullides (No.2) v. R. R.A. No.10* (1966) 3 C.L.R. 20, *Pinguras v. The Police* (1987) 2 C.L.R., 1, *C.T.O v. HadjiDemetriou* (1987) 3 C.L.R. 780 και *Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Κύπρου v. Βουλή των Αντιπροσώπων (αρ. 4)* (1990) 3 Α.Α.Δ. 338).

15

20

Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση, *Pavlou v. Returning Officer & Others* (1987) 1 C.L.R. 252, 272, τονίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι :

25

30

“Το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας κάμνει διαχωρισμό μεταξύ της Πολιτικής Εξουσίας και της Διοικήσεως, διαχωρισμός ο οποίος απαντάται θεσμικά σε όλα τα επίπεδα διακυβερνήσεως της χώρας. Η διάκριση μεταξύ των δυο αυτών φορέων πολιτειακής εξουσίας επισημάνθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Φραγκουλίδης (Αρ.2) v. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 676, και χαρακτηρίστηκε σαν σημαντική πτυχή του Συντάγματος.”

35

Το Μέρος ΙΙΙ του Συντάγματος ορίζει ότι φορείς ασκήσεως της εκτελεστικής εξουσίας είναι, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, το Υπουργικό Συμβούλιο και οι Υπουργοί.

40

Το άρθρο 58 του Συντάγματος ορίζει ότι έκαστος υπουργός προΐσταται του υπουργείου του, η εξουσία την οποία ασκεί είναι εκτελεστική και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων θεμάτων, “την διοίκησιν πάντων των εμπιπτόντων κατά τα γενικώς κρατούντα εις την αρμοδιότητα του υπουργείου αυτού των ζητημάτων και υποθέσεων”. (Βλ. σχετικά, απόφαση πλειοψηφίας και μειοψηφίας στην υπόθεση, *Δημοκρατία v. Δημήτρη Κωνσταντινίδη (αρ. 1)* (1996) 3 Α.Α.Δ. 206).

Στο Συνταγματικόν Δίκαιον, Χ. Γ. Σγουρίτσα, 1965, Κεφ.41, "Αι Αρμοδιότητες της Κυβερνήσεως", σελ. 391-392, αναφέρεται ότι, "Αι αρμοδιότητες της Κυβερνήσεως διακρίνονται εις διοικητικές, υπό την στενήν της λέξεως σημασίαν, και εις κυβερνητικές ή πολιτικές, ασκούνται δε είτε ατομικώς υπό των Υπουργών, είτε υπό του Υπουργικού Συμβουλίου και είτε αυτοτελώς, είτε εν συμπράξει μετά του Βασιλέως". στην δε υποσημείωση 1, στην σελ.392, αναφέρεται:

"Η διάκρισις είναι συναφής προς την υπό της επιστήμης γινομένην διάκρισιν της διοικητικής λειτουργίας εις διοικήσιν εν στενή εννοία, ή άλλως εις εκτέλεσιν, και εις κυβέρνησιν, βασιζομένην εις την πολιτικήν πραγματικότητα, καθ' ήν διοικητική λειτουργία εμφανίζεται άλλοτε ως υποχρεωτική ενέργεια προς εκτέλεσιν των νόμων, και άλλοτε ως ελευθέρα ενέργεια, εκδηλουμένη μεν εντός των ορίων των νόμων, αλλά μη προκαθοριζομένη ή επιβαλλομένη υπ' αυτών."

Ως προς τις κυβερνητικές ή πολιτικές αρμοδιότητες με τις οποίες είναι περιβεβλημένοι οι Υπουργοί, ο ίδιος συγγραφεας στην σελ.394 αναφέρει: "εν γένει λαμβάνουν παν μέτρον ικανόν κατά την κρίσιν των προς ανάπτυξιν και προαγωγήν της εις ό,τι αφορά εις τον τομέαν της πνευματικής, οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής του Κράτους" (Βλ. επίσης, Α. Ράϊκου, Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου (Κατά το Σύνταγμα του 1975), Τόμος Α', 1979, σελ.320-321).

Σύμφωνα με το Κυπριακό Σύνταγμα, την νομολογία και την επιστήμη του Συνταγματικού Δικαίου, οι Υπουργοί αποτελούν τον κύριο κορμό της Κυβερνήσεως, είναι όργανα του κράτους και φορείς ασκήσεως εκτελεστικής εξουσίας. (Βλ. και, Ν. Σαρίπολου, Ελληνικόν Συνταγματικόν Δίκαιον, Τόμος Α, σελ. 203 επ. και Ν. Αντωνόπουλου, Συνταγματικόν Δίκαιον, Τόμος Β', Τεύχος Β', 1972, σελ.88 επ.)

Ενόψει των όσων αναπτύχθηκαν πιο πάνω, ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι, το Υπουργείο Υγείας έχει έννοια και υπόσταση ανεξάρτητη και διάφορη από εκείνη του Κράτους, για τους σκοπούς του αρ.7(1)(α) του Ν. 207/89, αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Κυβέρνηση, υπό τη λειτουργική της έννοια αποτελεί την πολιτική κατεύθυνση και διεύθυνση του Κράτους και περιλαμβάνει τον παντός είδους σχεδιασμό και προγραμματισμό. Αντικείμενό της

είναι η συγκεκριμενοποίηση του, εκ φύσεως, αορίστου “δημοσίου συμφέροντος”, το οποίο αποτελεί την βασική επιδίωξη του Κράτους. (Βλ. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 1992, σελ.21-22).

5 Το Κράτος προνοίας ή άλλως κοινωνικό κράτος είναι κατά βάση κράτος του προγραμματισμού, το οποίο σχεδιάζει και χαράσσει πολιτικές και είναι προσανατολισμένο στην επίτευξη στόχων, άρα είναι κράτος τελολογικά χρωματισμένο.

10 Ο τελολογικός προσανατολισμός του “κοινωνικού κράτους”, αρχή η οποία δεν προβλέπεται ρητά από το Σύνταγμα αλλά συνάγεται, ερμηνευτικά, από το σύνολο των συνταγματικών διατάξεων, το υποχρεώνει να χαράσσει πολιτικές και να επιδιώκει προγράμματα και στόχους, οι οποίοι επιδέχονται στάθμιση και αξιολόγηση.
15

Ως κοινωνικό κράτος νοείται το σύνολο των κανόνων και αρχών οι οποίοι οδηγούν στην διαπλαστική παρέμβαση του κράτους στην κοινωνική ζωή προς ικανοποίηση κοινωνικών δικαιωμάτων καθώς και στην πραγμάτωση στόχων κοινωνικής ή περιβαλλοντικής πολιτικής, τα οποία προβλέπονται από το Σύνταγμα (π.χ. άρθρο 23(4) Συντ.). (Βλ. επίσης, **Δημ. ν. Δημήτρη Κωνσταντινίδη**, ανωτέρω, απόφαση πλειοψηφίας, σελ.223-225).

20 Η γενικότητα του νόμου και η ανάγκη για εξατομικευμένη εφαρμογή του διέρχεται αναγκαστικά από την εξουσία η οποία θέτει τον κανόνα στην εξουσία η οποία τον εφαρμόζει.

Η εφαρμογή του νόμου συναρτάται με την παράλληλη επίκληση γενικών αρχών ή αξιών, διαδικασία η οποία συνεπάγεται σταθμίσεις και εκτιμήσεις άμεσα συνδεδεμένες με την συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμογής του νόμου αλλά και με τις υποκειμενικές εκτιμήσεις και αξιολογήσεις του εφαρμοστή.

35 Σχετικά αναφέρεται στο σύγγραμμα Α. Μανιτάκη, Κράτος Δικαίου και δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας στις σελ.264-265:

40 “Όπως εύστοχα είχε επισημάνει ο κλασικός ιταλός συνταματολόγος Mortati, το αγαθό της βεβαιότητας και προβλεψιμότητας του δικαίου δεν υπηρετείται αποκλειστικά από το γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα του νόμου, που αποτελεί προϋπόθεση κάθε περιορισμού της ατομικής ελευθερίας, αλλά και από ορισμένες αρχές ή ρήτρες που συμπληρώνουν τα κενά ή αίρουν

τις ασάφειες ή τις αντινομίες της νομοθεσίας προσαρμόζοντάς την στις απαιτήσεις κάθε συγκεκριμένης υπόθεσης: “κανένα νομικό σύστημα δεν μπορεί να αποκλείσει την προσφυγή σε αρχές και αξίες που αναπόφευκτα το διαπερνούν και το καθορίζουν, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις “γενικές ρήτρες”, οι οποίες αναθέτουν τον προσδιορισμό του ειδικότερου νοήματός τους, με αφορμή κάθε ατομική περίπτωση, στη δικαιοδοσία του ερμηνευτή, στο έργο του οποίου δεν είναι δυνατόν παρά να αντικατοπτρίζονται τα ιδεώδη και οι πεποιθήσεις του”.

5

Αναφορικά με την προγραμματισμένη διαπλαστική παρέμβαση της κρατικής εξουσίας στην οικονομία και την κοινωνία για την επίτευξη προκαθορισμένων στόχων, ο ίδιος συγγραφέας στη σελίδα 169 αναφέρει:

10

“Οι σκοποί ενός σύγχρονου κράτους δεν περιορίζονται, βέβαια, στις επιδιώξεις κοινωνικού χαρακτήρα ή στη λήψη μέτρων προστατευτικών των ατόμων και του κοινωνικού συνόλου, επεκτείνονται και σε επιδιώξεις οικονομικού χαρακτήρα με άμεσες παρεμβάσεις στην οικονομική διαδικασία, οι οποίες είναι μάλιστα ιδιαίτερα σημαντικές, επειδή συντείνουν σε ένα ριζικό μετασχηματισμό των λειτουργιών του κράτους. Το παρεμβατικό κράτος εισβάλλει κυριολεκτικά στην οικονομία προγραμματίζοντας, συντονίζοντας, ενισχύοντας, ελέγχοντας, αποτρέποντας ή απαγορεύοντας ιδιωτικές οικονομικές δραστηριότητες, με στόχο την προστασία του γενικότερου οικονομικού συμφέροντος και των ειδικότερων εκδηλώσεών του, όπως είναι η ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη, η προστασία των τιμών και των εισοδημάτων, η προστασία του νομίσματος, η συναλλαγματική ισορροπία κλ.π. Όλοι αυτοί οι σκοποί αφορούν την οικονομία συνολικά και συνάδουν με τα μακροπρόθεσμα και γενικότερα συμφέροντα της οικονομίας της αγοράς, πέρα και ανεξάρτητα από τα επιμέρους, ατομικά, συμφέροντα των “ιδιωτών-επιχειρηματιών”. Το παρεμβατικό κράτος ξεχωρίζει, κυρίως, από το είδος των οικονομικών λειτουργιών που αναλαμβάνει και επιτελεί, καθώς και από τους οικονομικούς στόχους που επιδιώκει, οι οποίοι μπορούν όλοι να αναχθούν τελικά στην έννοια “λάστιχο” ή “passe-par-tout”, του “γενικότερου οικονομικού ή κοινωνικού συμφέροντος” και να αποκτήσουν έτσι συνταγματική περιωπή.”

15

20

25

30

35

40

Υπό το φως των κανόνων ερμηνείας της συνταγματικότητας των νόμων οι οποίοι αναπτύχθηκαν πιο πάνω και με αναφορά στην έννοια του κοινωνικού κράτους-προνοίας του οποίου η προ-

4 Α.Α.Δ. Παπαδόπουλος ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού Αρτέμης, Δ.

στασία και προαγωγή της δημόσιας υγείας αποτελεί επιδίωξη, η εξαίρεση του κράτους από τις πρόνοιες του Ν.207/89, αξιολογείται και ελέγχεται ως συνταγματική.

- 5 Η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής αναφορικά με την ερμηνεία και εφαρμογή της επίδικης διάταξης 7(1)(α) του Νόμου στα περιστατικά συγκεκριμένης υπόθεσης κρίνεται εύλογα εφικτή και δεν παρέχει περιθώρια για επέμβαση του Δικαστηρίου. (Βλ. σχετικά, **Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος ν. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2092).
- 10

- Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφέρω ότι η καθυστέρηση στην έκδοση της απόφασης οφείλεται στο γεγονός ότι εκ παραδρομής η υπόθεση δεν είχε συμπεριληφθεί στον κατάλογο επιφυλαχθεισών υποθέσεων που τηρώ. Μόλις ανακαλύφθηκε το λάθος, προωθήθηκε η έκδοσή της.
- 15

Ενόψει των πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.